

Oponentský posudek na diplomovou práci Martina Buchtíka Měření sociální koheze ve třídních kolektivech

Na předložené práci vysoce oceňuji logickou výstavbu textu, stylistiku, užitý jazyk, určitý nadhled a vůbec celkový styl výkladu.

Po přečtení mám ale řadu pochybností, či lépe námětů pro věcnou diskusi.

-mám pochyby, zda soudržnost malých skupin je předmětem současného diskurzu o soudržnosti společnosti a, což je moje zásadní pochybnost, zda má smysl tento diskurz přenášet na tyto skupiny. Tato pochybnost se jen umocňuje tím, že rozklad v teoretické části stále přeskakuje mezi společnostmi a malými skupinami. Jsem si velice nejistý, zda metodika měření, ke které se dospěje na str.27 - domény sociální koheze – je relevantní k měření soudržnosti školních tříd. Považuji za velice diskusní převzít z domén charakteristiky vztahující se k úrovni makro společnosti (některé se beztak musí vynechat) a aplikovat je v situaci školní třídy.

-myslím, že nejen soudržnost, ale i jiné pojmy, jako jsou namátkou třídy, stratifikace.... jsou podobně „neusazené“ či různě traktované, takže pasáže na str. 12-13 považuji za problematické a jejich vztažení k sociální kohezi za sice nápadité, ale účelové

-na str. 17 nerozumím, zda multidimenzionální=zaměřený na primární faktory, nebo=zaměrný na kohezi jako konstrukt (považuji zde text za mírně zmatečný)

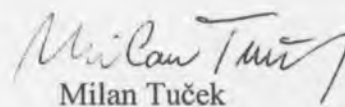
-v úvahách na str. 19 si myslím, že jde o mechanická propojení: opravdu rozpady rodin, partnerská soužití, existence převážně nukleárních rodin... neexistence sousedských vztahů na sídlištích atd. znamená nesoudržnost celku společnosti. Když už je soudržnost ve výkladu tak často problematizována, uvítal bych zde nějaké zamyšlení nad vlivem nekoheze uvedených „malých skupin“ a ne jen stereotyp mafiánského „Kmotra“.

-nemyslím si, že se problematice soudržnosti malých skupin nikdo nevěnuje, pokud bych tuto problematiku nevnímal jen jako součást makro soudržnosti (str.23). Existuje zde celé vzkvétající podnikání v „teambuildingu“, které je hojně dotováno různými odbornými publikacemi z nakladatelství Grada.

K části, která je věnovaná vytváření výzkumného nástroje měření a jeho testování nemám, kromě pochybností o smyslu tohoto nástroje (viz výše), věcných výhrad ani připomínek. Celá analytická část je zpracována s velmi dobrou znalostí využívaných matematicko statistických metod, výklad postupu utváření a testování instrumentu je logicky konzistentní a hlavně dostatečně srozumitelný i pro méně poučeného čtenáře. Výsledná zjištění jsou dostatečně podložena daty a naplňují cíle výzkumu.

Celkové hodnocení: Práci doporučuji k obhajobě. I když mám určité pochyby, zda diplomová práce má mít natolik diskusní východiska a cíle a zda by problematické věci neměly být řešeny při konzultacích projektu, hodnotím práci jako výbornou.

V Praze 15.6.2009

Milan Tuček